

Tractatus De Schismate

Longueval, Jacques

Lovanii, [1718]

§. III. Difficultas determinandi in quo præcise Gallicanæ Libertates consistant, abusum esrumdem faciliorem reddit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64915](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64915)

hic compilator, quis cumque sit, eos est imitatus, qui toxicum, ne respuatur, sub melle occultant. Nemo Christianam fidem, Ecclesiam Catholicam, Ecclesiasticam disciplinam, Regisque ac regni incolumitatem impugnavit doctrinâ periculosiori quàm lateat sub hoc titulo specioso. Sanè compilator hic more Hæreticorum & Schismaticorum bonas malis miscuit, & tot falsis, quas detestamur, & hæreticis Libertatibus vera quadam Regis jura, & privilegia Ecclesiæ Gallicanæ inseruit.... Notum vobis facimus, publico nos judicio declarasse, utrumque volumen singulis ferè lineis perniciosum esse, ubique Hæreticum, Schismaticum, impium, verbo Dei contrarium, &c. 9. Febr. 1639. Privatum Regis Concilium eundem librum suppressit.

Itaque inter libertates Gallicanas præteritas quædam sunt falsæ, Schismatica, Hæretica, fidei Christiana & Religionis Catholica regulas impugnant, ac denique Regis regnique salutis contraria. Rei hujusce veritas ex citata Cleri Censura patescit. Non est cur Galliarum Episcopi gratias agant editoribus novorum Monumentorum Cleri, qui in ultima editio-
ne hoc, quod citavimus, Monumentum Prædecessoribus suis gloriosissimum suppresserunt.

§. III.

Difficultas determinandi in quo præcisè Gallicanæ libertates consistant, ab usum earundem faciliorem reddit.

DE libertatibus suis loquuntur Galli omnes: in quo sitæ sint, explicat nemo, paucique præstare id possent. Materix per se
F 4   obscuræ

obſcuræ tenebras duplicat mira diverſitas ſentiendi, cui nullam auctores antiqui adferre lucem poſſunt, cum teſte recentiore hiſtorico Gallo nulla uſpſiam ante ſeculum decimumtertium mentio fiat *libertatum Eccleſia Gallicana.*

D Fleury
Hiſt. Ec-
cleſiaſt.
tom. 17.

Fateor convenire paſſim omnes in eo, quòd controverſæ libertates conſiſtant in jure ſequendi Canones antiquos: ſed rem parum aut nihil elucidat hæc definitio. Qui ſunt enim antiqui hi Canones? Quem obtinere debent antiquitatis gradum? Si in uſum diſciplinæ Eccleſiæ Gallicanæ revocare quis vellet partem maximam Canonum antiquorum, nonne ſe opponerent ſupremæ regni Curia? An non pro temporum varietate varianda quandoque eſt Eccleſiæ diſciplina? A quo autem de neceſſitate mutandæ hujusmodi diſciplinæ eſt judicandum, niſi à Pontifice, Episcopis, Conciliis generalibus?

Ab annis circiter quinquaginta Bullæ Pontificum coeptæ ſunt primùm in publicas ſupremarum Curiarum tabulas referri; uſuſque tam recens inter libertates Gallicanas hodie numeratur: neque multò antiquius contra has Bullas interpoſitis appellationibus exceptum fuit. An hæ exceptiones appellationeſque antiquorum aut recentium Canonum auctoritate nituntur? Diſcernendum probandumque imprimis foret, quid ceteris Catholicis Nationibus plus hic juris habeant Galli, & quo id titulo acquiſiverint. Sed de hac re altum apud omnes ſilentium. Dignum eſt admiratione, quòd D Du Puy ad probandas *Eccleſia Gallicana libertates* nihil adferat præter decreta Curiarum laicarum, & extracta quædam

quædam ex publicis tabulis Universitatum.

Ex hac rerum incertarum caligine Novatores attollentes caput, quidquid Pontificum & Episcoporum auctoritati contrarium machinantur, libertatum Gallicanarum fucò colorant. Nulla est amplius, si hos audimus, Ecclesiæ libertas, sed mera servitus, quâ laicæ jurisdictioni Christi Sponsa subjicitur.

De hac servitute anno 1614. coram Rege conquestus est Clerus Gallicanus. *Tantum abest, inquit Episcopi, ut Judices seculares justas Ecclesiæ Gallicanæ Libertates defendant, iisque regnum tuum ornent ac protegant, ut eas potius adeo densis tenebris involvant, ut quod in defensionem cedere oporteret, vertatur in oppressionem Ecclesiæ. Cujusce rei causa est, tum ipsa materia obscuritas, tum studiosa illa perplexaque suspensio, quâ animos in incerto tenent.*

Hæc Laïcarum Curiarum juris alieni usurpatio scriptori cuidam præbuit occasionem definiendi, Libertates Ecclesiæ Gallicanæ nihil aliud esse quàm *oppressionem jurisdictionis Ecclesiasticæ à Laïca, & depressionem auctoritatis Romani Pontificis à Clero Gallicano.*

§. IV.

Infalibilitas Pontificis, & supra Concilium auctoritas non officit Libertatibus Ecclesiæ Gallicanæ.

Dominum de Marca iterum hac de re differentem audiamus. Sepositâ tantisper viri auctoritate, nemo sapiens argumentis ejus non vincetur. Solet, inquit, à

Libel. supplex Regi oblat. art. 24.

Tract. de Libert. Gallic p. 39. Leodii anno 1684.

Marca de Concord. l. 3. c. 7.

menicum